

[Handelsministeren.]

Jeg tror derfor, at såvel det ærede medlem som jeg har ret i, at valgets egentlige hovedspørgsmål, når valget engang måtte komme, bliver det radikale venstres placering. Om det ærede medlem foretrækker den negative form, så bliver det at forhindre det ærede medlem i den placering, han ønsker.

Frode Jakobsen: Det ville måske kunne misfortolkes, i hvert fald af dem, der gerne vil misfortolke, om ikke også jeg sagde et par ord i anledning af de 100 folketingsmænds adresse.

Det er blevet kaldt en usædvanlig aktion, som om det var et ideal at være sædvanlig. I hvert fald er det reaktionen på noget, som gudskelov ikke er sædvanligt. Millioner af mennesker bliver tvangsforflyttet i denne tid. Hundre tusinder af familier bliver skilt, mænd fra deres koner, forældre fra deres børn. Der er en del småbørn, som dør af sult, fordi de bliver ladet alene tilbage. Der er nogen, som siger, at det er ikke noget, Danmark skal blande sig i. Sådan sagde man også, dengang det var Hitlers koncentrationslejre, det drejede sig om, indtil det til sidst blev vort eget hus, der kom ild i. Det er den situation, ungdomsorganisationerne har reageret over for. Det er jeg glad for de har gjort. Jeg ville synes, at det havde set skidt ud, om de ikke havde gjort det. De unge har været interesseret i moden politisk støtte, og den har de fået fra 100 af dette tings medlemmer. Adressen kaldes usædvanlig. Den er i hvert fald redelig. Den gør det klart, hvad der kan gennemføres i Danmark i dag, og hvad der ikke kan gennemføres.

Man kan spørge, hvor effektiv denne adresse er. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente, der var forskel på udenrigsministerens vurdering og min vurdering. Jeg skulle have sagt, at bare Skandinavien ville boykotte, var det tilstrækkeligt. Sådan noget har jeg aldrig sagt. Jeg har citeret frihedskampens leder — jeg kan godt nævne navnet, Oliver Tambo — som hævdede, at en boykot på op mod 10 pct. havde chance for at få regimet til at vakle, fordi det ville få også de hvide til at spørge: er det ikke en forkert regering, vi har, en forkert politik, vi fører? 10 pct. lyder ikke

af så meget, men hvis det er Danmarks eksport, der går ned med 10 pct., kalder vi det en alvorlig krise.

Først og fremmest har ungdommens aktion og folketingsmændenes aktion imidlertid haft én virkning. Der har aldrig været så megen diskussion i Danmark om det grufulde, som finder sted i Sydafrika, som i dag. Og i den forstand er en folkelig boykot vel endda mere egnet til at skabe diskussion end et statsligt indgreb. Det har skabt genklang i det danske folk. Det har skabt glæde i sydafrikanske kredse. Det ved jeg.

Så kommer det ærede medlem hr. Morten Lange med sit dagsordensforslag. Efter det store og grufulde er jeg ked af at skulle ned i den atmosfære, hvori forslaget befinder sig. Indholdet kan jo være godt, men man mærker hensigten og bliver forstemt. Selv en så alvorlig sag som sydafrikanernes forfærdelige lidelser kan altså bruges til snæver partipolitik. Det ærede medlem var selv inde på det. Det er altså ikke bare uforstand, som kan undskylde en del, for det ærede medlem sagde selv, at den aktion, som nu virkelig er i gang, kunne splittes og svækkes, hvis nogen ville søge at hænge underskriverne op på deres underskrift. Det sagde det ærede medlem, lige før han gjorde det, han selv stemplede som en dårlig tjeneste over for sagen. Det ærede medlem ville altså ikke hænge os op. Det er pænt af ham, men jeg tror, vi kan undvære hans ædelmod. Jeg går ud fra, at hver og én af de 100 ved, hvad de har skrevet under på, og forstår, hvad ordene betyder.

Det er naturligtvis også en smuk tanke i dagsordensforslaget, at Danmark skulle omvende Amerika, England, Tyskland og Frankrig fra deres hidtidige utilfredsstillende holdning. Mon det er meget realistisk? Jeg tror, det er det, man kalder en from tanke, selv om jeg ikke tror på, at den er udsprunget af et fromt sind. Jeg synes, vi skal være tilfredse, hvis vi selv kan nå frem til en god stilling, ligesom jeg mener, at argumenterne for det, der bliver Danmarks holdning, må fremsættes i FN under debatten. At Danmark skulle rejse rundt til Amerika, England, Tyskland og Frankrig og på forhånd fortælle dem, at de er galt afmarcheret, var en udmærket idé, hvis man troede på, at man kunne omvende dem. Jeg tror kun, det ville skabe irrita-